

Є така звичка в людей:
Радість у них чи горе —
Можуть цілісінький день
Сидіти й дивитися в море.

У морі вітрильне крило
Свіжі вітри овівають.
Води, прозорі, мов скло,
Чайок на хвилях гойдають.

Берег барвистий такий,
Небо таке неозоре.
Б'ється об скелі прибій, —
Люди вдивляються в море.

Що там в імлі маячить —
Радість нова чи горе?
Люди того не бачать,
Люди вдивляються в море.
